

Sygn. akt III AUa 1641/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska
Sędziowie:	SSA Danuta Owsiana (spr.) SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku T. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o emeryturę

na skutek apelacji T. A.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt VIII U 1125/10

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt VIII U 1125/10 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu oddalił odwołanie T. A. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11 maja 2010 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pacy w szczególnych warunkach.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca, (ur. 07.02.1950 r.), w dniu 04.03.2010 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca udokumentował staż pracy wynoszący na dzień 01.01.1999 r. 30 lat, 6 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz nieskładkowych, w tym staż pracy warunkach szczególnych według ZUS wyniósł 5 lata, 8 miesięcy i 10 dni.

Wnioskodawca w okresie od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r. zatrudniony był w (...) S.A. Wnioskodawca był w okresach od 20.01.1994 r. do 29.04.1994 r.; od 16.11.1995 r. do 23.11.1995 r.; od 02.02.1996 r. do 09.02.1996 r.; od 12.02.1996 r. do 6.02.1996 r.; od 02.10.1996 r. do 05.10.1996 r.; od 16.10.1996 r. do 26.10.1996 r.; od 08.09.1997 r. do 12.09.1997 r.; od 16.02.1998 r. do 03.04.1998 r.; od 17.04.1998 r. do 24.04.1998 r.; od 08.10.1998 r. do 19.10.1998 r.; od 09.11.1998 r. do 18.11.1998 r. niezdolny do pracy przybywając na zasiłku chorobowym. Łączny okres przebywania na zasiłku chorobowym wyniósł 7 miesięcy i 8 dni. ZUS zaliczył wnioskodawcy okres pracy w (...) S.A. jako staż pracy w warunkach szczególnych z wyłączeniem okresów przebywania przez niego na zasiłku chorobowym.

Wnioskodawca w okresie od dnia 08 września 1969 r. do dnia 16 listopada 1978 r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy we (...)Przedsiębiorstwie (...) S.A. we W. na stanowisku spawacza. Praca wnioskodawcy polegała na wykonywaniu wyłącznie czynności spawacza w brygadzie, w której skład wchodził spawacze, ślusarze. Brygada zajmowała się wykonywaniem konstrukcji stalowych. Wnioskodawca wykonywał wyłącznie prace przy spawaniu konstrukcji stalowych hal, okien, bram, czy balustrad. Praca była wykonywana w warsztacie produkcyjnym, gdzie najpierw monterzy wraz z ślusarzami zajmowali się składaniem konstrukcji, a następnie wnioskodawca wykonywał prace spawalnicze.

W zakładzie pracy nie było dodatków za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, wnioskodawca dostawał mleko.

Początkowo zakład pracy wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy z dnia 13.11.1978 r. potwierdzając zajmowanie przez wnioskodawcę stanowiska ślusarz - spawacz. Następnie zakład pracy w dniu 16.04.2010 r. wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych potwierdzającym wykonywanie przez niego pracy przy spawaniu elektrycznym, gazowym na stanowisku spawacza, które jest wymienione w dziale XIV, poz. 12 wykazu A stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia MBiPMB z dnia 01.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca w okresie od 17.11.1978 r. do 30.04.1990 r. zatrudniony był stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) we W. na stanowisku mechanika urządzeń leśnych, a następnie mechanika - kierowcy. W powyższym okresie czasu wnioskodawca naprawiał ładowniki drewna na wagony wykonując przy tym prace spawalnicze, jeździł samochodem marki ŻUK. Naprawiał również inne pojazdy w terenie, nie było kanałów remontowych. Na dojazdy do miejsca napraw wnioskodawca potrzebował nawet do trzech godzin dziennie. W świadectwie pracy z dnia 27.04.1990 r. (...)we W. potwierdził wykonywanie przez wnioskodawcę pracy mechanika - kierowcy.

Wnioskodawca w okresie od 02.05.1990 r. do 30.06.1993 r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Ośrodku (...) we W. na stanowisku mechanika - kierowcy - warsztacie mechanicznym (...) W.. Wnioskodawca zajmował się stroną techniczną (naprawą) wszystkich pojazdów znajdujących się u pracodawcy. Wnioskodawca kierował samochodem marki ŻUK, którym jeździł do lasu, gdzie dokonywał napraw. Część pracy jako mechanik wnioskodawca świadczył na warsztacie, w tym również w kanale remontowym. Około 40% dziennego czasu pracy była to praca w terenie. Wnioskodawca wykonywał czynności spawalnicze przy wyciąganiu resorów, przy naprawach burt, chłodnic, hamulców i innych elementów. Wnioskodawca wykonywał również prace naprawcze bez użycia palnika. Ośrodek (...)we W. odmówił wnioskodawcy wydania świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją odmówił prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż nie uznał pracy w okresie od 08.09.1969 r. do 22.04.1971 r. i od 15.04.1973 r. do 16.11.1978 r. (zatrudnienie na stanowisku ślusarz – spawacz) jako pracy w szczególnych warunkach.

W opinii A. S. biegłego z zakresu bhp, badania wypadków, oceny ryzyka zawodowego, przestrzegania przez pracodawców prawa pracy z dnia 04.04.2010 r. stwierdzono, że zgodnie z zaleceniem Sądu dokonując (w oparciu o dane zawarte w odłożonej legitymacji ubezpieczeniowej wydanej 24.01.1986 r.- k. 88 a.s.) analizy przebywania wnioskodawcy w czasie zatrudnienia w firmie (...) S.A. w B. - na zwolnieniach lekarskich w okresie od 20.01.1994 r. do 18.11.1998 r. - stwierdził, że łączny jego okres niezdolności do pracy wynosił: 5 miesięcy i 27 dni. Co zdaniem

biegłego oznacza, że łączny okres zatrudnienia wnioskodawcy w ogólnych warunkach w firmie (...) S.A. w P.i w firmie (...) S.A. w B. - winien wynosić; 5 lat, 9 miesięcy i 21 dni. Natomiast co do zatrudnienia od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. (z wyłączeniem okresu wykonywania służby wojskowej od 23.04.1971 r. do 14.04.1973 r.) w firmie (...) S.A. we W. - wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na zajmowanym stanowisku prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym. Wykonywane stale i pełnym wymiarze czasu pracy przez wnioskodawcę prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym, jako prace w warunkach szczególnych są wymienione w wykazie A dziale XIV, poz. 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 z p. zm.).

Przy czym biegły zwrócił uwagę na fakt, że prace spawalnicze u danego pracodawcy wnioskodawca wykonywał przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej, tj. w okresie od 08. 09.1969 r. do 22.04.1971 r. jak i po jej zakończeniu tj. w okresie od 1973 r. do 16.11. 1978 r.

Tym samym (zgodnie z wyrokiem SN z 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt III UK 5/06, opublikowanym w OSNAPiUS 2007/7-8/108/321) okres zasadniczej służby zawodowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym emerytalnym, jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do zatrudnienia. W ocenie Sądu Najwyższego okres odbytej czynnej (zasadniczej) służby wojskowej pracownika zatrudnionego poprzednio w szczególnych warunkach pracy, który po zakończeniu tej służby zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia, traktuje się tak samo jak wykonywanie takiej pracy, a skoro okres ten podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w szczególnych warunkach, to uwzględnia się go także do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym. W świetle powołanego wyroku Sądu Najwyższego dla zaliczenia okresu zasadniczej służby wojskowej do pracy w szczególnych warunkach niezbędne jest, aby przed podjęciem tej służby pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach. W omawianym przypadku, jak wskazują przytoczone dowody, warunek ten przez wnioskodawcę został spełniony. Oznacza to, że wnioskodawca zgodnie z danymi zawartymi w wystawionym przez pracodawcę świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wykonywał w okresie od 1969r. do dnia 16.11.1978 r., (tj. przez 9 lat, 2 miesiące i 9 dni) na stanowisku spawacza - prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym, które jako w warunkach szczególnych są wymienione w dziale XIV poz. 12 wykazu A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). Biegły odnosząc się do pracy wnioskodawcy w (...)na stanowisku mechanika - kierowcy pogotowia technicznego, uznał brak podstaw do stwierdzenia, że były to prace, które wyczerpują definicję pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, obejmującą zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości, gdyż prace w warunkach szczególnych np. spawalnicze - nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, lecz w miarę potrzeb pracodawcy. Biegły nadmienił, że o pracy w warunkach szczególnych decyduje nie nazwa zajmowanego stanowiska lecz rodzaj czynności na nim wykonywanych. Powyższe ustalenia dowodzą, że w omawianej sprawie nie została spełniona przez wnioskodawcę przesłanka wynikająca z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z i 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Tym samym brak jest podstaw do zaliczenia wnioskodawcy spornego okresu pracy 17.11.1978r. do 30.04.1990 r. w (...)we W. na stanowisku mechanika urządzeń leśnych, a następnie mechanika kierowcy jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Biegły odnosząc się do zatrudnienia wnioskodawcy w okresie od 02.05.1990 r. do 30.06.1993 r. w (...)we W. na stanowisku mechanika - kierowcy - w warsztacie mechanicznym (...)W. stwierdził, że nie wykonywał on pracy w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy podczas kierowania samochodem marki ŻUK będącym pogotowiem technicznym, ponieważ jak stwierdzono jego dopuszczalny ciężar całkowity nie przekraczał 3. 5 tony. Oznacza to, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z wykazu A. działu VIII - transport, pkt. 2 prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony - stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. Wnioskodawca nie wykonywał również stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika prac w warunkach szczególnych polegające na spawaniu i wycinaniu elektrycznym,

gazowym oraz na wykonywaniu prac w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych - które są wyszczególnione w wykazie A. dziale XIV prace różne, poz. 12 prace przy spawaniu, poz. 16 prace wykonywane w kanałach remontowych stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. Tym samym w omawianej sprawie nie została spełniona przez wnioskodawcę przesłanka wynikająca z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując biegły na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, przyjął podstawę do uznania wnioskodawcy okresów pracy zaliczanych do prac wykonywanych w warunkach ogólnych jedynie podczas zatrudnienia: od 03.06.1968 r. do 28.08.1969 r. (tj. 1 roku, 2 miesiące i 26 dni) w firmie (...) S.A. w P.; od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r. (tj. 5 lat i 22 dni) w firmie (...) S.A. w B. - pomniejszonego o okresy niezdolności do pracy oraz zasiłków chorobowych przypadające po dniu 14.11.1991 r. (tj. 5 miesięcy i 27 dni według obliczeń biegłego); oraz od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. (tj. 9 lat, 2 miesiące i 9 dni - wraz z okresem wykonywania służby wojskowej od 23.04.1971 r. do 14.04.1973 r.) w firmie (...) S.A. we W..

W piśmie z dnia 04.08.2011 r. ZUS złożył zastrzeżenia do powyższej opinii biegłego stwierdzając, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym opinia biegłego nie dają podstaw do przyjęcia, iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia w firmie (...) od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace spawalnicze zaliczane do prac w szczególnych warunkach. ZUS zauważył, że ze świadectwa pracy z dnia 03.04.2000 r. wynika, iż w okresie zatrudnienia od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. wyżej wymieniony zatrudniony był na stanowisku łączonym spawacz-ślusarz. Ponadto wskazać należy, iż w okresie od 23.04.1971 r. do 14.04.1973 r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgodził się z opinią biegłego opartą przede wszystkim na zeznaniach świadków, potwierdzających, iż wnioskodawca w okresie od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. stale i w pełnym wymiarze był zatrudniony na stanowisku spawacza.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd orzekł, że odwołanie wnioskodawcy jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że kwestią sporną w sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach w okresie od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. w (...) S.A. we W., od 17.11.1978 r. do 30.04.1990 r. w (...) we W. oraz od 02.05.1990 r. do 30.06.1993 r. w (...)we W..

W tej kwestii Sąd oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji w tym aktach osobowych, zeznaniach świadków i wnioskodawcy którym Sąd dał wiarę, oraz na opinii A. S. biegłego z zakresu bhp, badania wypadków, oceny ryzyka zawodowego, przestrzegania przez pracodawców prawa pracy.

Sąd ocenił, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca przedstawił za okres pracy od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. w (...) S.A. we W., świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza. Powyższym świadectwem pracy w warunkach szczególnych uchylono świadectwo pracy z dnia 03.04.2000 r., w którym stanowisko pracy wnioskodawcy określono jako spawacz - ślusarz. Ponadto jak wynika z zebranego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków i samego wnioskodawcy, wykonywał on w tym okresie wyłącznie prace polegające na spawaniu pracując w brygadzie montującej konstrukcje stalowe. Sąd dał wiarę słuchanym świadkom oraz wnioskodawcy, wskazując, że ich zeznania są spójne, logiczne, korespondujące z sobą oraz z aktami osobowymi wnioskodawcy, co potwierdził również biegły w swojej opinii. Odnośnie zarzutu ZUS, że wnioskodawca pierwotnie miał wpisane w świadectwie pracy ślusarz - spawacz, Sąd stwierdził, że było to podyktowane faktem pracy wnioskodawcy w brygadzie ślusarsko - spawalniczej, ale nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał wyłącznie czynności spawacza. Ponadto Sąd zaznaczył, że pracodawca wystawił nowe świadectwo pracy, w którym poprawiono stanowisko pracy wnioskodawcy na spawacza.

Odnosząc się do kolejnych spornych okresów pracy od 17.11.1978 r. do 30.04.1990 r. w (...)we W. oraz od 02.05.1990 r. do 30.06.1993 r. w (...)we W. to Sąd wskazał, że przy ustalaniu długości okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach uwzględnia się tylko te okresy, w których praca ta była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast

odnosząc się do zakresu czynności, jakie wykonywał wnioskodawca w spornym okresie, to Sąd zważył, że pracując w (...) na stanowisku mechanika - kierowcy wykonywał on prace naprawcze (w części spawalnicze) w terenie z uwagi na brak kanałów remontowych, ponadto dojeżdżał do miejsc napraw co również zajmowało mu sporo czasu do 3 godzin dziennie. Należało więc przyjąć podobnie jak biegły, że nie wykonywał on ich stale i w pełnym wymiarze czasu, lecz w miarę potrzeb pracodawcy.

W sposób podobny Sąd ocenił sporny okres pracy w (...) we W., gdzie wnioskodawca wykonywał również prace mechanika, wyjeżdżając w teren. W tym przypadku jak wynika z zeznań W. Z. praca wnioskodawcy odbywała się również w kanałach remontowych. Samochodem którym jeździł wnioskodawca był ŻUK, nie był to samochód z masą powyżej 3,5 tony.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że wnioskodawca w obydwu spornych okresach nie wykonywał wynikającej z wykazu A. działu VIII - transport, pkt. 2 pracy kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony, nie wykonywał również stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika prac w warunkach szczególnych polegające na spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym oraz na wykonywaniu prac w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych - które są wyszczególnione w wykazie A. dziale XIV prace różne, poz. 12 prace przy spawaniu itp., poz. 16 prace wykonywane w kanałach remontowych, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. Sąd nie kwestionuje faktu, że wnioskodawca w spornych okresach częściowo pracował w szczególnych warunkach, spawając części naprawionych maszyn i urządzeń oraz pracując w kanale remontowym, nie mniej jednak, żeby być uprawnionym do wcześniejszej emerytury, praca ta powinna być wykonywana stale i w pełnym wymiarze. Nie każda, bowiem praca wykonywana w szczególnych warunkach uprawnia do przejścia na wcześniejszą emeryturę.

Sąd nie dał wiary opinii biegłego w zakresie obliczenia przez niego okresu przebywania przez wnioskodawcę za zasiłkach chorobowych w czasie zatrudnienia w (...) w okresie od 20.01.1994 r. do 18.11.1998 r. na łączny okres 5 miesięcy i 27 dni. Sąd zważył bowiem na pismo ZUS z 26.06.2011 r., w którym wyszczególnione są wszystkie okresy niezdolności wnioskodawcy do pracy i przebywania przez niego na zasiłku chorobowym, których łączny okres wynosi 7 miesięcy i 8 dni.

Reasumując Sąd Okręgowy przyjął jako pracę w warunkach staż w firmie (...) S.A. we W. w okresie od 09.09.1969 r. do 16.11.1978 r. co dało wnioskodawcy dodatkowe 9 lat, 2 miesiące i 9 dni. Jednakże nawet zaliczenie powyższego okresu do wcześniej udowodnionego okresu pracy w (...) S.A. w P. oraz w (...) S.A. w wymiarze 5 lat, 8 miesięcy i 10 dni, nie daje wnioskodawcy 15 lat pracy w warunkach szczególnych, lecz 14 lat, 10 miesięcy i 19 dni. Tym samym wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków do przyznania świadczenia emerytalnego z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi apelujący zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 5 k.c. polegającym na jego niezastosowaniu przy ocenie spornego okresu niezdolności do pracy wnioskodawcy w okresie zatrudnienia od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r. w firmie (...) S.A. oraz okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) we W. i (...) we W.;
- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów, polegającej na sprzeczności ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, polegającym na uznaniu, że wnioskodawca zatrudniony w okresie od 20.01.1994 r. do 18.11.1998 r. w zakładzie (...), był niezdolny do pracy i przebywał na zasiłku chorobowym przez łączny okres 7 miesięcy i 8 dni, co stoi w sprzeczności z ustaleniami opinii biegłego sporządzonej w sprawie, który wskazał, że absencja wnioskodawcy wynosiła 5 miesięcy i 27 dni.
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym uznaniu, że okres pracy wnioskodawcy w (...) S.A. P. oraz w (...) S.A. wynosi 5 lat, 8 miesięcy i 10 dni z uwzględnieniem okresów niezdolności do pracy oraz okresów

zasiłków chorobowych), gdzie faktyczny okres zatrudnienia i wykonywania pracy w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze wynosi 5 lat 22 dni z uwzględnieniem okresu niezdolności do pracy oraz zasiłków chorobowych po dniu 14.11.1991 r. tj. 5 miesięcy, 27 dni oraz okres 1 roku 2 miesięcy i 26 dni w firmie (...) S. A. w P.tj. 1 rok 2 miesiące i 26 dni.

Tym samym wskazany okres daje sumę 6 lat 3 miesięcy i 18 dni pracy w warunkach szczególnych i szczególnym charakterze, co przy uwzględnieniu okresu zasiłkowego daje w sumie 5 lat, 9 miesięcy i 21 dni.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o:

Zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie, że wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) w zw. z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przez zaliczenie spornych okresów pracy w:

- firmie (...) S.A w P.od 03.06.1998r. do 28.08.1999 r. (1 rok, 2 miesiące i 26 dni);
- firmie (...) S.A. od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r. (5 lat i 22 dni);
- firmie (...) S.A. we W. od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r. tj. 9 lat 2 miesiące i 9 dni.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Wbrew zarzutom podnoszonym w apelacji Sąd I instancji przeprowadził właściwe postępowanie dowodowe w sprawie i na jego podstawie ustalił prawidłowy stan faktyczny, który Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje jako własny.

Wydając trafny wyrok Sąd Okręgowy nie naruszył przepisów prawa materialnego ani procesowego.

Swoje uprawnienie do emerytury wnioskodawca wywodził z przepisu art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat.

Dalsze kwestie związane z wiekiem emerytalnym, rodzajem prac lub stanowisk oraz warunkami nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów emerytalnych świadectwie pracy określić charakter prac ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia i podać stanowiska zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia właściwego ministra.

Na tle przytoczonych przepisów kwestią sporną było wykazanie przez wnioskodawcę stażu pracy co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego

1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., nr 8 poz. 43 ze zm.) wykaz A.

Wnioskodawca domagał się zaliczenia okresów pracy w firmie (...) S.A. we W. od 08.09.1969 r. do 16.11.1978 r., w (...) S.A. od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r., oraz w firmie (...) S.A. w P. od 03.06.1968 r. do 28.08.1969 r., jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Pierwszy z wymienionych wyżej okresów Sąd Okręgowy w całości uwzględnił jako pracę w szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze, z tego też względu na etapie postępowania apelacyjnego, ten okres pracy nie jest sporny.

Również okres zatrudnienia firmie (...) S.A. w P. od 03.06.1968 r. do 28.08.1969 r., nie jest objęty sporem albowiem okres ten został zaliczony do pracy w szczególnych warunkach już przez organ rentowy.

Okres pracy w (...) S.A. od 10.12.1993 r. do 31.12.1998 r. został zaliczony jako okres pracy w szczególnych warunkach, jednakże z wyłączeniem okresów absencji wnioskodawcy spowodowanej pobieraniem zasiłku chorobowego i przebywania za zwolnieniami lekarskimi w wymiarze 7 miesięcy i 8 dni.

Kwestia sporna odnosząca się do tego okresu zatrudnienia, ograniczała się do rozstrzygnięcia różnicy dotyczącej okresów, odliczonych z tytułu przebywania za zwolnieniami lekarskimi i pobierania zasiłku chorobowego. Biegły w sporządzonej przez siebie opinii wskazał, że absencja ta wynosiła 5 miesięcy i 27 dni, natomiast z pisma organu rentowego z dnia 26 czerwca 2011 r. wynika, że łączny okres absencji wnioskodawcy wynosił 7 miesięcy i 8 dni.

Sąd Okręgowy ustalił, że zestawienie okresów niezdolności wnioskodawcy do pracy oraz wypłaconych zasiłków chorobowych zostało sporządzone w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i zasiłkach chorobowych z dnia 15.01.2010 r. z (...) S.A. znajdującego się w aktach emerytalnych wnioskodawcy, którego prawidłowość została potwierdzona pismem z dnia 11.02.2010 r. Ponadto jak słusznie zauważył Sąd, wnioskodawca nie kwestionował prawidłowości omawianego zaświadczenia.

Sąd Okręgowy mając na uwadze fakt, że zaświadczenie to anulowało wystawione przez ten zakład wcześniejsze zaświadczenie, dotknięte wadami, skorygował jedynie w tym zakresie ustalenia biegłego. Taka też konkluzja, wbrew zarzutom apelacji, wynika wprost z uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Z tego też względu Sąd Apelacyjny, po przeprowadzeniu analizy akt emerytalno-rentowych wnioskodawcy oraz sporządzonej w sprawie opinii, stwierdza, że ustalenia Sądu I instancji, poczynione odnośnie okresów pobierania zasiłków chorobowych i absencji wnioskodawcy w pracy, są one w pełni prawidłowe. Oznacza to, że Sąd Okręgowy słusznie ustalił, że okres pobierania zasiłków chorobowych, podlegający wyłączeniu na mocy art. 32 ust. 1 a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z okresu zatrudnienia w (...) z siedzibą w B. wynosi 7 miesięcy i 8 dni.

Odnośnie natomiast okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 17.11.1978 r. do 30.04.1990 r. w (...) we W. oraz od 02.05.1990 r. do 30.06.1993 r. w (...) we W. Sąd Apelacyjny wskazuje, że ustalenia dokonane przez Sąd I instancji są w tym zakresie w pełni prawidłowe. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd ten szczegółowo wyjaśnił, że przy ocenianiu, czy zatrudnienie odbywało się w szczególnych warunkach, uwzględnia się tylko te okresy, w których praca ta była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracując w (...) na stanowisku mechanika - kierowcy wnioskodawca wykonywał prace naprawcze (w części spawalnicze) w terenie z uwagi na brak kanałów remontowych, jednakże był zmuszony dojeżdżać do miejsc napraw, co zajmowało mu nawet do 3 godzin dziennie. Z tego też względu stwierdzić należy, że zarówno biegły jak i Sąd I instancji słusznie ocenili, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu, lecz w miarę potrzeb pracodawcy.

W sposób podobny Sąd I instancji ocenił okres pracy w (...) we W., gdzie wnioskodawca wykonywał również prace mechanika, wyjeżdżając w teren. Pomimo faktu, że wnioskodawca wykonywał także prace remontowe w kanałach

remontowych, to praca ta również nie była świadczona w wymaganym przepisami pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast prace kierowcy wnioskodawca świadczył jeżdżąc samochodem marki ŻUK, którego masa nie przekraczała 3,5 tony.

Taki stan sprawy wskazuje w sposób nie budzący najmniejszych wątpliwości, że wnioskodawca, w obu wymienionych powyżej okresach, nie wykonywał pracy wymienionej w wykazie A., dziale VIII - transport, pkt. 2, gdzie wykaz wymienia pracę kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony. Wnioskodawca nie wykonywał również stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, zatrudnienia na stanowisku mechanika prac w warunkach szczególnych polegające na spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym oraz na wykonywaniu prac w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych - które są wyszczególnione w wykazie A. dziale XIV prace różne, poz. 12 prace przy spawaniu itp., poz. 16 prace wykonywane w kanałach remontowych, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r.

Charakter zatrudnienia wnioskodawcy w tychże okresach był mieszany i jak słusznie zauważył Sąd I instancji wnioskodawca częściowo pracował w szczególnych warunkach, spawając części naprawionych maszyn i urządzeń oraz pracując w kanale remontowym, jednakże nie świadczył jej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Tym samym zarzuty apelacji odnoszące się do omówionych powyżej okresów zatrudnienia nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na ich bezzasadność.

Wobec powyższego stanu sprawy Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji i na mocy art. 385 kpc. orzekł o jej oddaleniu.

R.S.